

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av 11 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det en ändring i en lag om temporär ändring av 11 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Det föreslås att giltighetstiden för de temporära bestämmelserna om företagares rätt till arbetsmarknadsstöd ska förlängas till och med den 30 juni 2021, eftersom covid-19-pandemin ännu pågår.

Propositionen hänför sig till statens första tilläggsbudgetproposition för 2021 och avses bli behandlad i samband med den.

Avsikten är att lagen ska träda i kraft den 1 april 2021.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Beredning	3
2 Nuläge och de viktigaste förslagen	4
3 De huvudsakliga konsekvenserna	5
4 Remissvar	7
5 Ikraftträdande	7
6 Verkställighet och uppföljning	7
7 Förhållande till budgetpropositionen	7
8 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	7
LAGFÖRSLAG	10
Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av 11 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa	10
BILAGA	11
PARALLELLTEXT	11
Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av 11 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa	11

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Den 11 mars 2020 deklarerade Världshälsoorganisationen (WHO) att epidemin av den smittsamma sjukdomen covid-19 orsakad av det nya coronaviruset är en pandemi. Epidemin och allmänhetens rädsla för sjukdomen fortsätter att dra ned på den ekonomiska aktiviteten i samhället, i vissa sektorer mer än i andra. Detta har lett till att konsumentefterfrågan har minskat kraftigt.

En temporär ändring av lagen om utkomtskydd för arbetslösa (1290/2002) trädde i kraft den 8 april 2020. Ändringen gällde företagares rätt till arbetsmarknadsstöd. Giltighetstiden för den temporära ändringen har tidigare förlängts den 1 juli 2020 och den 1 januari 2021. Den temporära ändringen gäller till och med den 31 mars 2021.

Covid-19-pandemin förväntas fortsätta. Regeringen anser därför att giltighetstiden för den temporära ändringen behöver förlängas, vilket föreslås i denna proposition.

1.2 Beredning

Propositionen har beretts vid arbets- och näringsministeriet.

Vid sina förhandlingar den 27 januari 2021 beslöt regeringen att den temporära ändringen om företagares rätt till arbetsmarknadsstöd ska förlängas till utgången av juni 2021. Propositionen har utarbetats skyndsamt för att trygga företagares rätt till utkomtskydd i den exceptionella situation som covid-19-pandemin utgör. Det finns inga exakta prognoser för hur pandemin kommer att utvecklas under de kommande månaderna. Det är möjligt att den pågår globalt en tid så att den emellanåt tilltar, emellanåt går in i en lugnare fas. Eftersom situationen är så oförutsägbart har det inte varit möjligt att inleda beredningen tidigare.

Propositionen har varit på remiss under tiden 3–9 februari 2021. Social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, finansministeriet, Ålands arbetsmarknads- och studietjänstmyndighet (AMS), Ålands landskapsstyrelse, de viktigaste arbetslivsorganisationerna, närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland, närings-, trafik- och miljöcentralernas samt arbets- och näringsbyråernas utvecklings- och förvaltningscenter (utvecklings- och förvaltningscentret), arbets- och näringsbyråerna, Folkpensionsanstalten och Arbetslöshetskassornas samorganisation (TYJ) har beretts tillfälle att yttra sig om propositionen.

Med hänsyn till tidtabellen för beredningen finns det grundad anledning att avvika från det som anges i anvisningen för hörande vid författningsberedning om minst sex veckors remisstid. Remissbehandlingen har omfattat de relevanta instanserna.

Remissvar kom från finansministeriet, Ålands landskapsstyrelse, Akava rf, Finlands Näringsliv rf, Kyrkans arbetsmarknadsverk, Kommunarbetsgivarna KT, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, STTK rf, Företagarna i Finland rf, Tavastlands arbets- och näringsbyrå, Sydöstra Finlands arbets- och näringsbyrå, Mellersta Finlands arbets- och näringsbyrå, Birkalands arbets- och näringsbyrå, Norra Österbottens arbets- och näringsbyrå, Nylands arbets- och näringsbyrå, Egentliga Finlands arbets- och näringsbyrå, Folkpensionsanstalten och Arbetslöshetskassornas Samorganisation rf.

2 Nuläge och de viktigaste förslagen

I systemet med utkomstskydd för arbetslösa betraktas som företagare en person som är företagare enligt lagen om pension för företagare (1272/2006) eller lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006). Som företagare betraktas också personer som uppfyller vissa kriterier som har att göra med innehav och ställning i ett företag samt arbete i företag.

Lagen om utkomstskydd för arbetslösa har ändrats genom en bestämmelse som gäller fram till den 31 mars 2021 och enligt vilken en företagare kan ha rätt till arbetsmarknadsstöd, om hans eller hennes heltidsarbete i företaget har upphört på grund av covid-19-pandemin. En persons arbete på heltid anses ha upphört på grund av att arbetsmängden i företaget har minskat eller om inkomsten av företagsverksamheten för varje person som deltar i arbetet som företagare är mindre än 1 089,67 euro i månaden och inkomstminskningen beror på covid-19-pandemin. I regel förutsätter arbetslöshetsförmån att hela företagsverksamheten upphör.

Inkomstgränsen på 1 089,67 euro i bestämmelsen motsvarar beloppet för den månatliga gräns som gällde 2020 i fråga om arbetsvillkoret för arbetslöshetsdagpenningen för företagare. När den temporära bestämmelsen tillämpas justeras inte inkomstgränsen med den lönekoeficient som avses i 14 kap. 1 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Detta har skapat större tydlighet i tillämpningen av bestämmelsen, som trots allt är avsedd att vara temporär.

Genom den temporära ändringen har en företagare rätt till arbetsmarknadsstöd oberoende av vad som i 2 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskrivs om sökande av heltidsarbete, arbete som inte utförs i anställningsförhållande, sysselsättning i eget arbete, inverkan av studier på rätten till arbetslöshetsförmåner och begränsningar i fråga om unga som saknar utbildning som ger yrkesfärdigheter. Sysselsättning i heltidsarbete som varar över två veckor utgör ett hinder för arbetslöshetsförmån.

Inte heller de bestämmelser i 2 a kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa som gäller vägran att ta emot arbete eller försummelser i fråga om sysselsättningsplanen, en plan som ersätter den eller deltagande i service ska tillämpas på arbetsmarknadsstöd som företagare får med stöd av den temporära ändringen. Om företagaren dock utan giltig orsak vägrar ta emot ett arbete som en arbetsgivare individuellt erbjudit honom eller henne, kan företagaren föreläggas en tidsperiod utan ersättning.

På basis av den temporära ändringen av lagen om utkomstskydd för arbetslösa betalas arbetsmarknadsstödet ut utan barnförhöjning, och företagarens rätt till arbetsmarknadsstöd omfattas inte av bestämmelserna om väntetid, behovsprövning eller partiellt arbetsmarknadsstöd i den lagen. I övrigt omfattas arbetsmarknadsstöd som utbetalas med stöd av de temporära bestämmelserna av de allmänna villkor som påverkar arbetslöshetsförmånens belopp, så som åldersbaserade begränsningar.

Under 2020 fick sammanlagt cirka 51 000 olika personer ett arbetskraftspolitiskt utlåtande av arbets- och näringsbyrån om arbetsmarknadsstöd för företagare. Folkpensionsanstalten betalade arbetsmarknadsstöd till cirka 44 000 företagare totalt. I augusti–december 2020 var antalet personer som fick arbetsmarknadsstöd för företagare i genomsnitt cirka 22 000 personer per månad.

Covid-19-pandemin fortsätter att vålla osäkerhet i samhället, något som påverkar konsumenternas beteende och minskar efterfrågan. Förslaget att förlänga giltighetstiden för ändringen avseende arbetsmarknadsstödet för företagare är avsett att trygga företagarnas försörjning i denna osäkra situation.

I lagförslaget föreslås det att giltighetstiden för de temporära bestämmelserna om företagares rätt till arbetsmarknadsstöd förlängs till den 30 juni 2021.

3 De huvudsakliga konsekvenserna

Den temporära ändring som gäller företagares rätt till arbetsmarknadsstöd eftersträvar att trygga försörjningen för de företagare som inte längre är sysselsatta på heltid i sitt företag på grund av den plötsliga och överraskande nedgång i efterfrågan som covid-19-pandemin har orsakat.

Under tiden mellan den 8 april och den 31 december 2020 har arbets- och näringsbyråerna gett sammanlagt cirka 51 000 arbetskraftspolitiska utlåtanden om arbetsmarknadsstöd för företagare. Folkpensionsanstalten har betalat sammanlagt cirka 165,7 miljoner euro i arbetsmarknadsstöd för företagare till cirka 44 000 personer under 2020.

De arbetskraftspolitiska utlåtandena om arbetsmarknadsstöd för företagare beräknas vara jämnt fördelade mellan kvinnor och män. Av de företagare som har fått ett utlåtande har cirka 35–40 procent fått det av Nylands arbets- och näringsbyrå.

Om situationen i fråga om covid-19-pandemin förändras under våren 2021 och man till exempel blir tvungen att införa nya begränsningar, kan antalet företagare som får arbetsmarknadsstöd förändras avsevärt. Den utdragna pandemin medför dessutom en risk för att konsumentefterfrågan fortsätter att minska, vilket kan leda till fler nya sökande. Det är svårt att uppskatta hur stor risken är och hur mycket antalet sökande kan komma att öka.

Om giltighetstiden för den temporära lagen om arbetsmarknadsstöd för företagare förlängs och arbetsmarknadsstöd för företagare betalas ut till cirka 22 000 företagare under tiden mellan den 1 april och den 30 juni 2021 beräknas statens utgifter för förmånerna uppgå till cirka 48 miljoner euro. Om nya begränsningar införs på grund av pandemin och konsumentefterfrågan minskar är en försiktig uppskattning att cirka 30 000 företagare kommer att få arbetsmarknadsstöd för företagare under perioden mellan den 1 april och den 30 juni 2021 och att förmånsutgifterna uppgår till cirka 65 miljoner euro.

Förlängningen av giltighetstiden för den temporära ändringen avseende arbetsmarknadsstödet för företagare beräknas öka statens utgifter förorsakade av utkomstskyddet för arbetslösa med uppskattningsvis cirka 48 miljoner euro. Anslaget under social- och hälsovårdsministeriets huvudtitel 33.20.52, Statsandel till grundskyddet inom arbetslöshetsförmånerna (förslagsanslag) används för utgifterna och en motsvarande ökning av anslaget föreslås i den första tilläggsbudgetpropositionen för 2021. Beloppet baserar sig på uppskattningen att arbetsmarknadsstöd ska betalas till cirka 22 000 företagare i månaden mellan den första april och den sista juni 2021 med anledning av ändringen. Antalet stödmottagare motsvarar det genomsnittliga antalet företagare per månad under de sista månaderna av 2020.

Det är möjligt att behovet av arbetsmarknadsstöd för företagare minskar gradvis och att en stor del av dem som får arbetsmarknadsstöd för företagare förr eller senare återgår till att vara företagare på heltid. Osäkerheten på grund av pandemin förväntas dock fortsätta och verksamhetsförutsättningarna har inte ännu normaliserats för alla företag. Det kan hända att en del av de arbetssökande som nu får arbetsmarknadsstöd för företagare helt upphör med företagsverksamheten. Det går inte att uppskatta hur många företagare som kommer att sluta.

Enligt Folkpensionsanstaltens uppgifter har arbetsmarknadsstöd för företagare i en stor del av fallen betalats utan att förvärvsinkomsterna beaktats i beloppet av jämkad arbetslöshetsförmån.

Uppgifterna är riktgivande. Det finns ingen statistik om hur många företagare som har förvärvsinkomster som ska beaktas genom jämkning men vars inkomster understiger den skyddade delen, eller om hur många företagare som inte har några förvärvsinkomster när arbetsmarknadsstödet för företagare betalas ut.

Förmånsutgifterna kan öka något också därför att en företagare som får arbetsmarknadsstöd har möjlighet att delta i sysselsättningsfrämjande service och för denna tid får arbetsmarknadsstöd till förhöjt belopp och eventuellt också kostnadsersättning. Konsekvenserna av detta bedöms dock vara små.

Att bedöma vilka kostnaderna för arbetsmarknadsstödet för företagare blir är emellertid komplicerat. Eftersom en företagare har alternativet att avsluta företagsverksamheten helt, kan han eller hon på denna grund ha rätt till arbetslöshetsförmåner med stöd av de bestämmelser i lagen om utkomstskydd för arbetslösa som gäller tills vidare. I detta alternativ blir kostnaderna för arbetslösheten större och det kan bli svårare att inleda företagsverksamhet på nytt senare, vilket kan bidra till att förlänga arbetslösheten.

I 14 kap. 3 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa finns bestämmelser om finansieringen av arbetsmarknadsstödet. Arbetsmarknadsstödet finansieras med statens medel till utgången av den betalningsperiod under vilken det till personen på grundval av arbetslöshet har betalats arbetsmarknadsstöd för sammanlagt 300 dagar. Stödet finansieras till hälften med statens medel och till hälften med medel från hemkommunen för den som får arbetsmarknadsstöd, för arbetslöshetstid efter betalningsperioden på 300 dagar till utgången av den betalningsperiod, under vilken arbetsmarknadsstöd har betalats till personen på grundval av arbetslöshet för sammanlagt 1 000 dagar. För arbetslöshetstid efter betalningsperioden på 1 000 dagar finansieras stödet så att hemkommunen för den som får arbetsmarknadsstöd svarar för 70 procent och staten för 30 procent av finansieringen av det arbetsmarknadsstöd som betalats för att trygga försörjningen för en arbetslös arbetssökande.

För vissa arbetssökande som före den temporära ändringen har fått arbetsmarknadsstöd och därefter har fått arbetsmarknadsstöd för företagare med stöd av den temporära bestämmelsen har det sistnämnda stödet lett till att kommunen medfinansierar stödet eller att finansieringen av stödet delvis överförs på kommunen under den tid ändringen är i kraft. Enligt uppgifter från Folkpensionsanstalten fick uppskattningsvis cirka 4 000–5 000 personer per månad arbetsmarknadsstöd för företagare under 2020. Kommunerna medfinansierade arbetsmarknadsstödet med uppskattningsvis cirka 2 miljoner euro i månaden. Av det arbetsmarknadsstöd som medfinansierades av kommunerna 2020 utgjorde det stöd som utbetalades med stöd av den temporära bestämmelsen cirka 5 procent.

Eftersom den gällande ändringen avseende företagares rätt till utkomstskydd för arbetslösa är i kraft bara en viss tid innebär förslaget att förlänga giltighetstiden att arbets- och näringsbyråerna måste ge nya arbetskraftspolitiska utlåtanden i fråga om de företagare som fortsätter som arbetssökande efter den 1 april 2021. Detta beror på att en del av utlåtandena har getts för viss tid så att de gäller tills den temporära bestämmelsen upphör att gälla. Som mest kan det röra sig om upp till några tiotusen nya arbetskraftspolitiska utlåtanden. Det exakta antalet och den resulterande arbetsmängden för arbets- och näringsbyråerna har inte kunnat bedömas.

Om giltighetstiden för de temporära bestämmelserna om företagares rätt till arbetsmarknadsstöd förlängs kommer Folkpensionsanstaltens arbetsmängd att öka. Hur mycket mer arbete det är fråga om beror på hur många företagare som ansöker om arbetsmarknadsstöd. Därtill ökar arbetet på grund av att giltighetstiden för beslut som redan meddelats måste ses över och inkomsterna av företagsverksamhet utredas.

Den föreslagna ändringen innebär i huvudsak en engångsökning av arbetsmängden för både arbets- och näringsbyråerna och Folkpensionsanstalten. Den grundlagsenliga rätten till social trygghet och rätten att få sitt ärende behandlat på behörigt sätt och utan obefogat dröjsmål hos en myndighet kan emellertid äventyras, om arbets- och näringsbyråernas och Folkpensionsanstaltens möjligheter att avgöra ärenden som gäller utkomstskydd för arbetslösa inom den tid som föreskrivs i lag försämras.

4 Remissvar

Propositionen har varit på remiss under tiden 3–9 februari 2021.

Remissvar kom från finansministeriet, Ålands landskapsstyrelse, Akava rf, Finlands Näringsliv rf, Kyrkans arbetsmarknadsverk, Kommunarbetsgivarna KT, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, STTK rf, Företagarna i Finland rf, Tavastlands arbets- och näringsbyrå, Sydöstra Finlands arbets- och näringsbyrå, Mellersta Finlands arbets- och näringsbyrå, Birkalands arbets- och näringsbyrå, Norra Österbottens arbets- och näringsbyrå, Nylands arbets- och näringsbyrå, Egentliga Finlands arbets- och näringsbyrå, Folkpensionsanstalten och Arbetslöshetskassornas Samorganisation rf.

Remissinstanserna understödde en förlängning av de temporära bestämmelserna om företagares rätt till arbetsmarknadsstöd. Vissa arbets- och näringsbyråer föreslog att giltighetstiden för de temporära bestämmelserna förlängs till hösten 2021.

Eftersom ändringen är avsedd att vara temporär och det inte går att förutspå hur pandemin kommer att utvecklas och vilka begränsningar och rekommendationer den kommer att ge upphov till över en längre tid är det inte motiverat att giltighetstiden för ändringen förlängs mer än till den 30 juni 2021.

5 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 april 2021.

6 Verkställighet och uppföljning

Regeringen följer hur covid-19-pandemin utvecklas och vilka konsekvenser den har för förutsättningarna för att bedriva företagsverksamhet.

7 Förhållande till budgetpropositionen

Propositionen hänför sig till statens första tilläggsbudgetproposition för 2021 och avses bli behandlad i samband med den.

8 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Bestämmelser i grundlagen som är av betydelse vid en konstitutionell bedömning av propositionen är 6 § som gäller jämlikhet och 19 § om rätten till social trygghet.

Enligt 6 § 1 mom. i grundlagen är alla lika inför lagen. Bestämmelsen uttrycker ett krav på rättslig jämlikhet och faktisk jämställdhet. Den omfattar ett förbud mot godtycke och ett krav på enahanda bemötande i likadana fall (RP 309/1993 rd, s. 46). Bestämmelsen riktar sig också till lagstiftaren. Vissa människor eller människogrupper får inte genom lag godtyckligt ges en gynnsammare eller ogynnsammare ställning än andra.

Jämlikhetsbestämmelsen kräver inte att alla människor i alla avseenden ska behandlas lika, om inte förhållandena är likadana. Jämlikhetsaspekterna är av betydelse såväl när människor genom lag ges fördelar eller rättigheter som när de påförs skyldigheter. Samtidigt är det typiskt för lagstiftningen att den på grund av ett visst godtagbart samhälleligt intresse behandlar människor olika bl.a. för att främja faktisk jämställdhet (RP 309/1993 rd, s. 42–43, GrUU 31/2014 rd, s. 3/I). Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis av hävd ansett att jämlikhetsprincipen inte kan orsaka strikta gränser för lagstiftarens prövning när reglering som förutsätts av samhällsutvecklingen eftersträvas (se t.ex. GrUU 28/2009 rd, s. 2/II, GrUU 21/2007 rd, s. 2/I, GrUU 38/2006 rd, s. 2/I, GrUU 1/2006 rd, s. 2/I).

Grundlagsutskottet har brukat anse det helt möjligt att allas försörjning under arbetslöshet inte kan tryggas på samma sätt, inte ens när det är fråga om särbehandlande faktorer som gäller arbetslösa. Segregeringen måste dock anses godtagbar med hänsyn till systemet för de grundläggande fri- och rättigheterna (GrUU 46/2002 rd, s. 6, GrUU 42/2004 rd, s. 2/II GrUU 27/2009 rd).

Enligt 19 § 1 mom. i grundlagen har alla som inte förmår skaffa sig den trygghet som behövs för ett människovärdigt liv rätt till oundgänglig försörjning och omsorg. Enligt 2 mom. i paragrafen ska var och en genom lag garanteras rätt att få sin grundläggande försörjning tryggad bl.a. vid arbetslöshet.

Enligt grundlagsutskottets betänkande (GrUB 25/1994 rd, s. 10/II–11/I) med anledning av den regeringsproposition som ledde till en reform av de grundläggande fri- och rättigheterna förpliktar bestämmelsen i 19 § 2 mom. lagstiftaren att garantera var och en som behöver grundläggande utkomstskydd en subjektiv rätt till denna lagfästa trygghet som det allmänna ska ordna. Enligt utskottet är tryggheten förknippad med vissa sociala risksituationer som räknas upp i stadgandet och de stödvillkor som det stadgas om i lag och dessutom behovsprövning och procedurer. Enligt tillkomsthandlingarna för reformen om de grundläggande fri- och rättigheterna (RP 309/1993 rd, s. 74/I) innebär skyddet för grundläggande utkomst enligt 2 mom. ett mer omfattande skydd än rätten enligt paragrafens 1 mom. I sitt betänkande (GrUB 25/1994 rd) preciserade grundlagsutskottet att i de situationer som nämns i 2 mom. kan garantierna för individens grundläggande utkomst inte utgöras av den trygghet som det i sista hand föreskrivs om i 1 mom.

Osäkerheten förknippad med en utdragen covid-19-pandemi och konsekvenserna av denna osäkerhet för ekonomin innebär att verksamhetsförutsättningarna för företagen försämras ytterligare i många branscher. På grund av att de begränsningar och rekommendationer som beror på pandemin fortsätter att gälla och människor fortfarande följer förändrade beteendemönster har företagens verksamhetsbetingelser inte återställts i alla branscher.

Syftet med de förslag som gäller företagares rätt till arbetsmarknadsstöd har varit att säkerställa att företagare tryggas den grundläggande försörjning som garanteras i 19 § 2 mom. i grundlagen.

Den utvidgade kretsen av företagare som har rätt till utkomstskydd fortsätter att gälla temporärt till utgången av juni 2021 på grund av att giltighetstiden för de temporära ändringar som gäller företagares rätt till arbetsmarknadsstöd förlängs.

Den oförutsedda försämring av verksamhetsmöjligheterna och det påföljande behovet av försörjning som covid-19-pandemin orsakat beror inte på företagaren själv. Att en företagare som med stöd av de bestående bestämmelserna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa kan ha rätt till arbetslöshetsdagpenning på grund av arbetslöshet får en arbetslöshetsförmån som är lika stor

som arbetsmarknadsstödet om personen upphör med sin företagsverksamhet anses inte äventyra jämlikheten med de förmånstagare som får arbetslöshetsdagpenning på grund av arbetslöshet.

Propositionen anses inte heller äventyra likabehandlingen mellan företagare, eftersom propositionen inte har några konsekvenser för de företagare som med stöd av de bestående bestämmelserna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa har rätt till arbetslöshetsförmån när företagsverksamheten upphör. Om konsekvenserna av pandemin leder till att företagsverksamhet läggs ned avgörs rätten till arbetslöshetsförmån utifrån de bestående bestämmelserna om upphörande med företagsverksamhet i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Om företagsverksamheten kan fortgå, men det inte längre finns förutsättningar för arbete på heltid på grund av den allvarliga smittsamma sjukdomen, betalas arbetsmarknadsstöd till företagaren till följd av ändringen. Den föreslagna betalningen av arbetsmarknadsstöd ska riktas till de företagare vars försörjning det är ändamålsenligt att trygga på grund av den plötsliga och överraskande minskning av efterfrågan som den allvarliga smittsamma sjukdomen har orsakat. Den föreslagna ändringen minskar risken för att företagaren förlorar sin rätt till den primära, orsaksbaserade sociala trygghet som avses i 19 § 2 mom. i grundlagen och blir tvungen att ty sig till det skydd med vilket försörjningen tryggas i sista hand i 19 § 1 mom. i grundlagen, nämligen utkomststödet.

Regeringen anser att det i propositionen inte föreslås sådana ändringar som skulle innebära att den inte kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av 11 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om temporär ändring av 11 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (192/2020) ikraftträdandebestämmelsen, sådan den lyder i lag 1141/2020, som följer:

Denna lag träder i kraft den 8 april 2020 och gäller till och med den 30 juni 2021.

Lagen tillämpas på arbetsmarknadsstöd som betalas för tiden från och med den 16 mars 2020 till och med den 30 juni 2021.

Om en arbetssökandes jobbsökning vid arbets- och näringsbyrån har inletts senast den 15 april 2020, har han eller hon rätt till arbetsmarknadsstöd för tiden innan jobbsökningen inleddes, oberoende av vad som i 2 kap. 1 § föreskrivs om att vara arbetssökande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 18 februari 2021

Statsminister

Sanna Marin

Arbetsminister Tuula Haatainen

Lag

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av 11 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om temporär ändring av 11 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (192/2020) ikraftträdandebestämmelsen, så-dan den lyder i lag 1141/2020, som följer:

Gällande lydelse

Denna lag träder i kraft den 8 april 2020 och gäller till och med den 31 mars 2021.

Lagen tillämpas på arbetsmarknadsstöd som betalas för tiden från och med den 16 mars 2020 till och med den 31 mars 2021.

Om en arbetssökandes jobbsökning vid arbets- och näringsbyrån har inletts senast den 15 april 2020, har han eller hon rätt till arbetsmarknadsstöd för tiden innan jobbsökningen inleddes, oberoende av vad som i 2 kap. 1 § föreskrivs om att vara arbetssökande.

]

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 8 april 2020 och gäller till och med den *30 juni 2021*.

Lagen tillämpas på arbetsmarknadsstöd som betalas för tiden från och med den 16 mars 2020 till och med den *30 juni 2021*.

Om en arbetssökandes jobbsökning vid arbets- och näringsbyrån har inletts senast den 15 april 2020, har han eller hon rätt till arbetsmarknadsstöd för tiden innan jobbsökningen inleddes, oberoende av vad som i 2 kap. 1 § föreskrivs om att vara arbetssökande.

Denna lag träder i kraft den 20 .
